

NELU POPA

Presbiter, Biserica „Gloria”, Arad

„Sufletul se dezgustase de orice hrană, și era lângă porțile morții. Atunci, în strâmtorare, a strigat către Domnul și El l-a izbăvit din necaz.”

Psalmul 107.18-19

Prizonier în lanțurile suferinței

Oamenii din zilele noastre, hărțuiți de cerințe multiple și termene limită, împovărați de îngrijorările vieții și înșelăciunea bogățiilor (Matei 13.22), măcinați de stres și învinși de păcat, ajung uneori să-și trăiască viața între descurajare și panică.

Această stare de fapt este cauzată de goana omului contemporan după sănătate, prosperitate, progres și de motivația trăirii după interesele și plăcerile personale. Alegerea însă acționează ca un bumerang.

Imaginea lui Dumnezeu în gândirea omului modern este adaptată la gustul și orientarea societății de azi. „Oamenii L-au făcut pe Dumnezeu după chipul și asemănarea lor” – spunea F.Nietzsche. Este clar că oamenii aceștia pierd bătălia cu dușmanul ascuns (2 Petru 2.1), dar pătrund cu ușurință în biserică, răspunzând la apeluri de felul: „Cine L-a primit pe Isus în inima lui să ridice o mână în sus”.

Un astfel de om, modelat la o societate coruptă, odată intrat, caută să modeleze el biserica, ceea ce este un paradox, deoarece biserica, care este sarea pământului și lumina lumii (Matei 5.13-14), ar trebui să modeleze societatea.

Comparând alegerile creștinilor de azi cu alegerile Domnului Isus observăm că:

- creștinii de azi țintesc locurile de sus, în timp ce Domnul a părăsit cerul coborând în locurile de jos;

- creștinul modern țintește după locuințe confortabile, în timp ce Domnul a pornit în viață dintr-o iesle;

- creștinul actual alege compania persoanelor suspuse (de renume), în timp ce Domnul a ales compania pescarilor umili etc.

Având în vedere starea creștinului actual, în care, prin predicarea modernă, nu se cer lucrări neplăcute (moartea față de lume și firea veche de ex.) ci doar mici redirectionări (egoistului i se cere să se laude în Domnul; încrezutului – vino și încrede-te în Domnul) cu scopul să avem cât mai mulți membri, este îndreptățită concepția unor gânditori creștini care spun că epoca de azi este post-creștină și că judecata Domnului va fi necruțătoare, împotriva acestei realități (Ieremia 13.6-9).

Avem întâmplări în viața poporului Israel, care ne slujesc drept pilde (1 Cor.10.11), iar epoca cețoasă a creștinismului căldicel de azi se aseamănă cu anii de robie a poporului Israel, când poporul a fost dezrădăcinat, pus în lanțuri și deportat, templul ars, iar tronul umilit.

Imaginile din Ps. 107 sunt sugestive și pentru starea de fapt a creștinismului actual:

Bolnavul care zace pe patul de suferință
(Ps. 107.18-22)

În cartea „Călătoria Creștinului” se arată lupta dintre creștin și un vrăjmaș cumplit, consecință a greșelilor și alunecărilor creștinului care cobora de pe munte în valea umilinței. Locul este deosebit de primejdios și lupta cu vrăjmașul se declanșează mai ales în momentele în care creștinul uită binecuvântările Domnului (Ps.105.5-

6) și nu-și arată mulțumirea și recunoștința față de El.

Asemenea creștinului lovit și rănit în confruntarea cu vrăjmașul, putem ajunge și noi.

În noaptea dintre 8 și 9 iunie 2009 am căzut în lanțurile unei boli grele, starea de sănătate se deteriora rapid, am fost dus la spital unde mi s-au făcut analizele, iar diagnosticul stabilit de medici era descurajator.

Pe lângă chinul cauzat de boală (eram pe un pat de suferință, legat în lanțurile perfuziilor, medicamentelor și injecțiilor) sufletul se dezgustase de orice hrană și eram lângă porțile morții (Ps.107.18). Stăruiau în mintea mea unele realități care vizau: ura și cruzimea unora care-mi zic „frate”, sau indiferența și dezinteresul altora care-mi zic „prieteni” și eram conștient de faptul că trebuie depășite aceste stări de dezamăgire.

A trebuit o mică investiție de „dragoste și rugăciune” (1Petru 4.7-8) după care am realizat că Domnul poate să-mi izbăvească viața din groapă (Ps.107.19-20). Am simțit prezența și ajutorul Domnului și am meditat la faptul că suferințele și mângâierile sunt necesare pentru a ne apropia de

Domnul. Apoi, am întrebat pe Domnul cu privire la scopul Său cu viața mea și am primit din Biblie un răspuns încurajator: „*În curând cel încovoiat supt fiare va fi deslegat, nu va muri în groapă, și nu va duce lipsă de pâine*” (Isaia 51.14).

Apostolul Petru ne învață: „*Fiindcă Hristos a pățimit în trup, înarmați-vă și voi cu același fel de gândire*” (1Petru 4.1), iar poetul Costache Ioanid, într-una din poeziile sale spune:

*Căci piatra cea de sus e-n rai,
Iar pietrele de jos sub dală.*
(extras din volumul „Porumbițe albe”)

Prizonier pus în lanțurile închisorii

(Ps. 107.10-16)

În vremea apostolului Pavel, care misiona împreună cu Sila la Filipi, închisorile erau locuri insalubre, lipsite de cel mai elementar confort.

Cu hainele smulse de pe ei, bătuti cu nuiiele și multe alte lovituri, aruncați în temnița dinlăuntru, cu picioarele în butuci, Pavel și Sila se rugau și cântau cântări de laudă lui Dumnezeu (Fapte 16.22-25).

Când ești aruncat într-o temniță, nu simți imbold pentru rugăciune

sau laudă, ci apare autocompătimirea. Pavel și Sila au renunțat la autocompătimire și au ales, prin credință, rugăciunea și lauda.

Dacă alegem corect, lucrurile încep să se miște (Ps.98.4; 2 Cron. 20.22; Fapte 16.26). Secretul planării deasupra împrejurărilor grele ale vieții este apropierea de Dumnezeu pe aripile rugăciunii și laudei (Ps.89.15).

Noi nu avem prea multe lucruri de oferit lui Dumnezeu. Lauda, mulțumirea și rugăciunea sunt așteptate de Domnul din partea celor răscumparați de El, pe care i-a izbăvit din mâna vrăjmașului (Ps.107.1-3).

Aflat în groapa bolii, ținut pe un pat de suferință, am trăit momente minunate de părtășie cu Domnul în mulțumire, laudă și închinare. Am observat, deasemenea, disperarea pe fața acelor care nu aveau părtășie cu Domnul.

Citind în Biblie am primit cuvinte de mângâiere (Isaia 66.13-14), iar în momentele când am mărturisit Cuvântul Domnului (Rom.10.9-10) am avut suflete dornice să asculte mărturia. De aceea să nu lăsăm ca încercările și necazurile vieții să ne răpească bucuria mântuirii și recunoștința față de Domnul.

Candidați pentru un botez în apă la Biserica Penticostală „ELIM” din Beasain, Spania, oficiat în 13 decembrie 2009 de pastorul Fedor Timșac și de presbiterul Ioan Tudic.